

ENERGIE SRDCE JE NEJSILNĚJŠÍ TVOŘIVOU SILOU

SILVANO PAOLUCCI

italský vědec, terapeut, šaman a badatel

**TVORBA VLASTNÍ REALITY
JAKO ODPOVĚĎ NA ŘEŠENÍ
SOUČASNÉHO STAVU A BUDOUCNOSTI.
TEORETICKÉ INFORMACE, PRAKTICKÝ NÁVOD A
POSTUP.**

**Změnou vlastních myšlenek měníme svůj život. Naši skutečnost
ovlivňují naše záměry a hmotě vládne mysl.**

*„Čeká nás pozitivní budoucnost, stačí, když to budeme opravdu chtít“
- Silvano Paolucci*

**Po rozhovoru se Silvanem Paoluccim o tvorbě vlastní reality připravila
Jitka Třešňáková**

**Nové objevy vědy se mísí se starověkými moudrostmi, aby nám odhalili, jak velké jsou
naše možnosti a schopnosti a ukazují nám, že sami můžeme aktivně ovlivňovat naši
evoluce. Čeká nás pozitivní budoucnost, stačí, když to budeme opravdu chtít: to je to
názor Silvana Paolucciho, italského vědce, terapeuta, šamana a badatele s mezinárodní
působností.**

Vytváření reality

Vytváření reality prostřednictvím našeho vědomí se uskutečňuje díky existenci pole, které spojuje všechny jevy ve vesmíru. Vědomým ovlivňováním pole vědomě vytváříme realitu... Stále roste počet nejen filozofů a psychologů, ale také vědců, kteří tvrdí, že realita je našim výtvořem a že tvoření reality nastane nejdříve a především uvnitř jednotlivce, v hlubším stavu vědomí než v tom, kterého jsme si běžně vědomi. Vnější události našeho života jsou pouze odrazem našeho vnitřního stavu vědomí. Pokud chceme upravit či změnit chod událostí nebo vytvořit nové, musíme tudíž nejdříve ze všeho pracovat uvnitř v sobě. Toto prohlášení se může zdát svévolná nebo dokonce "proti-vědecké", ale ve skutečnosti to tak není. Nejpokročilejší studia kvantové fyziky se opravdu sblíží k této hypotéze a bylo uděláno již mnoho laboratorních experimentů, které podporují tezi, že vědomí je schopno ovlivňovat bez prostředníků jiná vědomí a dokonce i hmotu.

Jakmile budeme akceptovat, že je to naše vědomí, kdo vytváří naši vlastní realitu, abychom mohli tvořit aktivně a vědomě, je užitečné nejprve prozkoumat některé základní předpoklady tohoto procesu.

První krok ke vědomé tvorbě reality

První předpokladem tvorby reality je existence pole, které propojuje všechny jevy ve vesmíru, hmotné a duchovní, pole, jehož jsme součástí, a které nás spojuje navzájem se všemi dalšími bytostmi, událostmi a úkazy ve vesmíru, od nejmenších k největším. Toto pole v oblasti vědy, psychologie a filozofie bylo definováno v mnoha způsoby: platonický svět (tato definice nepochází od filosofa Platona, ale od vědce jménem Penrose, jednoho z nejdůvěryhodnějších a nejmodernějších kvantových fyziků), pole tvaru, morfické pole, morfogenetické pole, kolektivní nevědomí, matice, nebo matrix, božský matrix, kvantové pole, pole bodu nula nebo více jednoduše „pole“. Existence tohoto pole je teď již přijímána mnoha vědci na nejvyšších úrovních a byla prokázána v některých experimentech.

Vztahy a vazby v této oblasti nejsou lineární či přímé nebo kauzální či příčinné, ale synchronní. A to znamená, že jedna změna v jednom bodu pole okamžitě ovlivní zbytek pole, bez nutnosti mechanismu lineární příčiny a následku.

Ať si to uvědomujeme nebo ne, vlastní realitu si vytváříme přes toto pole. V každém okamžiku našeho života jsme s tímto polem v interakci. Pokud se naučíme s ním vědomě komunikovat a poznáme a ovládneme mechanismy, na jejichž základě funguje, můžeme se stát vědomými tvůrci naší reality.

Druhý krok ke tvorbě reality

Druhým předpokladem je, že jazyk, kterému toto pole rozumí a kterému odpovídá, je jazyk našich srdcí, naše pocity. Samozřejmě, myšlenka je důležitá, ale pokud naše pocity jsou v rozporu s našimi myšlenkami, jsou první, kdo zvítězí. Dle inovativních programů mého přítele amerického vědce Gregga Bradena bylo změřeno, že vibrační pole srdce je 5.000 krát silnější, než energie myšlenky, čili mozku. Pole odráží informace přicházející ze srdce a okamžitě na ně reaguje. Tento princip se běžně nazývá "zákon rezonance" nebo "zákon přitažlivosti". Přitáhneme jen a pouze to, co rezonuje s naším srdcem. Pokud se nám nelíbí to, co jsme si přitáhli, nemáme jinou možnost, než změnit naše vibrace, frekvenci srdce. Pokud jsou frekvence našeho srdce nízké, jako ty, které jsou generovány emocemi strachu, nenávisti nebo bolesti, budeme přitahovat lidi a události, které vibrují na téže frekvenci a v našem životě bude stále více dominovat strach, nenávist nebo bolest. Mimochodem, bylo experimentálně prokázáno, že naše srdce vytváří elektromagnetické pole, jehož dosah je obvykle 2 až 3 metry, a může proto ovlivňovat ostatní elektromagnetická pole v životním prostředí, včetně ELMG polí dalších lidí.

Na základě informací, které naše srdce vysílá poli, pole synchronně mění materiální realitu a vytváří v našem prostředí (a tedy i v našem těle) nestranné situace a události, které jsou v souladu s přijímanými informacemi, tzn. s našimi pocity. Pokud máme pocity nejistoty a frustrace, pole odráží tyto pocity v naší realitě vytvářejíc situace a události, které ohrožují naši bezpečnost a jež nám brání v uspokojení našich tužeb a našich potřeb. Pokud máme pocit, že jsme obětí, pole nám přinese situace, ve kterých opravdu budeme obětí. Takže pokud chceme být šťastní a uspět v životě, musíme být schopni cítit spokojenost a vítězství ještě předtím, než jej skutečně máme v naší objektivní realitě.

Pokud chceme najít někoho, kdo nás miluje, měli bychom se cítit milováni a oceňováni ještě předtím, než jej najdeme, a tak dále. Jinými slovy, abychom dosáhli v naší materiální a konkrétní realitě situací a událostí, které chceme, musíme nejprve vybudovat naši vnitřní realitu a zažít pocity s nimi spojené, jako kdyby tyto události byly již provedeny, jako by se již staly. Má dcera Martinka si tímto způsobem vyléčila ve svých 8 letech zdravotní problém a předešla tak malé operaci.

Třetí krok ke tvorbě reality

Třetí podmínkou je existence nadčasového rozměru, kde je všechno potenciálně možné. Tuto dimenzi můžeme nazvat „pole možností“. V této oblasti je všechno nejen pouze možné, ale existuje. Jsou tam všechny možné budoucnosti, jak individuální, tak kolektivní. Tato myšlenka se může zdát jako abstraktní (nebo hůře jako nesmysl), ale namísto toho opravdu odpovídá tomu, co říká kvantová fyzika o subatomárních částicích. V každém okamžiku se jedna částice nachází současně ve všech svých možných stavech existence. Pouze tehdy, když zasáhne pozorovatel (např. prostřednictvím nástrojů, měření) částice se dostane do determinovaného stavu (říká se, že funkce vlny částice "se zhroutí"), který vyloučí všechny ostatní.

Co rozhoduje o směřování reality, o tom, jaká bude v naší budoucnosti?

PŘEDSTAVIVOST A ZÁMĚR

V termínech, které dnes používáme, můžeme říci, že pole obsahuje potenciálně všechny možné reality, a že pouze jedna z těchto skutečností se projevuje konkrétně v našem časoprostoru. Ale co je to, co způsobuje, že se v poli projevuje určitá realita a ne jiná? Klíčem jsou **představivost** a **záměr**. Všechno to, co si můžeme přát nebo co si představujeme, je možné. Takže to znamená, že v první řadě si musíme jasně definovat, co chceme. Pokud se rozhodneme najít si lépe placenou práci, pole by ji mohlo vytvořit v jiném městě. Pokud nejsme ochotni se stěhovat, je lepší vymezit si to dříve.

Jakmile si stanovíme "co", musíme aktivovat záměr to zrealizovat. Záměr nemá téměř nic společného s vůlí. Vůle je funkce ega, záměr je schopnost našeho Já. Je to schopnost harmonizovat se a být v kontaktu s polem možností. Představováním si budoucího výsledku a budováním odpovídajícího záměru vytváříme další pole, tzv. pole pravděpodobnosti. Budoucnost, kterou jsme si vybrali, se z „možné“ stane "pravděpodobnou", a začne se projevovat v naší realitě prostřednictvím akcí, které psychologie nazývají "synchronicitu".

SYNCHRONICITA

Synchronicity jsou napojeny na naše vnitřní rozpoložení, ale nejsou produkovány podle mechanismu lineárních příčinnosti. Každý z nás jistě mnohokrát zažil synchronicitu. Myslíme na něco, a v realitě se nám pak stane něco týkající se toho, na co jsme mysleli.

Nejbanálnějším a nejčastějším případem je, když myslíme na osobu, kterou jsme dlouho neviděli a brzy poté tuto osobu potkáme nebo se nám ozve telefonicky.

Synchronicity mají uvnitř procesu vytváření reality funkci nasměrovat naše chování k dosažení požadovaného výsledku. Výchozím bodem jsou vždy naše pocity a naše myšlenky, které komunikují s polem. Pole obdrží informace a na jejich základě změní realitu. Pro posílení procesu je proto důležité věnovat pozornost synchronicitám, dokonce i těm zdánlivě banálním.

Poslední krok k vědomé tvorbě reality

Ruku v ruce s tím, jak se pole pravděpodobnosti, jež jsme vytvořili, projevuje synchronicitami a událostmi v našem životě, musíme využít těchto událostí použitím nových rozhodnutí či voleb ve snaze dosáhnout toho, co jsme chtěli dosáhnout. Po tom, co jsme si vybrali naši budoucnost a vytvořili pole pravděpodobnosti, je důležité nemít konkrétní očekávání o způsobu, jakým se naše přání bude realizovat, ale odevzdat se s důvěrou toku událostí. Jinými slovy, musíme se **zaměřit na "co", a ne na "jak"**. JAK je úkolem univerzálního pole, ne našim. Naším jediným úsilím a závazkem je zachovávat pocit, že budoucnost, které jsme si vybrali, již prožíváme. Pokud budeme netrpěliví, úzkostlivý nebo se budeme bát, že nedostaneme to, co chceme, můžeme zablokovat proces. Nebo lépe, je to, jako bychom tvořili nové pole pravděpodobnosti výběrem negativní budoucnosti. Pole čte naše pocity úzkosti a pochybnosti a ukazuje negativní výsledek odpovídající těmto pocitům.

Tedy všechno to, co musíme udělat, je zachovat pocit, že se požadovaná budoucnost již uskutečnila, a pak postupujeme podle synchronicit, které se vyskytují v našem životě (setkání; rada, kterou nám někdo dá; intuice, která nám říká, abychom něco udělali; někdy sen), přičemž úkol najít nejlepší způsob, jak uspokojit své touhy, necháme na božské matici, matrixu, či chcete-li poli.

Jitka Třešňáková, www.inspirala.cz

Tento materiál se rád dostane všude tam, kde je ho potřeba spolu s odkazem na jeho zdroj – www.inspirala.cz